

stridende Anskuelser om, hvorledes dette Spørgsmaal skulde løses. Efterhaanden opnaaedes dog en almindelig Enighed om, at inden man kom ind paa at lovgive om dette Spørgsmaal, vilde det være rigtigt at faa samlet et saa omfattende statistisk Materiale som muligt, saa at dette kunde forelægges samtidig med, at man paa ny tog fat paa Forhandlingerne om denne Sag. Derfor indbragte jeg i Slutningen af Samlingen 1905—06 et Lovforslag om Tilvebringelsen af et saadant Materiale, og i Henhold hertil er Materialet nu samlet, sigtet og bearbejdet, og en udførlig Redegørelse derfor vil foreligge for det høje Ting fra Statens statistiske Bureau samtidig med, at dette Lovforslag forelægges Rigsdagen.

Det har vist sig, at der i det Tidsrum fra 15. April til 15. Oktober 1906, i hvilket man har undersøgt Forholdene, har været 3748 Ulykkestilfælde i Landbruget. Deraf have 375 medført en Invaliditet af over 10 pCt. og 55 Døden. I 3285 Tilfælde har der ikke været blivende Følger, og 33 Tilfælde udvise en Invaliditetsgrad af under 10 pCt. Hertil menes at maatte lægges mindst $\frac{3}{4}$ af Hensyn til de Ulykkestilfælde, der indtræffe i Løbet af Vinterhalvaaret.

For Skovbrugets Vedkommende har man foretaget Undersøgelse hele Aaret med Undtagelse af de 2 første Uger af April. Her har der været 247 Ulykkestilfælde, deraf i 41 Tilfælde en Invaliditet af 10 pCt. og derover, og 1 Tilfælde har medført Døden.

Ved Beregningen af Udgifterne maa der i Henhold til Forslaget regnes med, at der i Tilfælde af fuldstændig Invaliditet ydes den tilskadekomne en Pengesum af 3,600 Kr. og de efterladte ved Døden højst 2,500 Kr. Dagpengene ere satte til 75 Øre og 1 Kr. 20 Øre, eftersom den vedkommende er under 18 Aar eller over. Herved naa vi til en samlet Udgift af 717,000 Kr., hvortil for Maskinulykker, der jo nu ere under Industriloven, men fremtidig komme ind under denne Lov, kommer 16,000 Kr., saa at vi i alt naa til en Udgift paa 733,000 Kr. Hertil er saa lagt for Administration o. s. v. 25 pCt., hvilket formentlig vil vise sig tilstrækkeligt, altsaa 183,000 Kr., saa at vi i alt naa en samlet Udgift af 916,000 Kr., der efter de Undersøgelser, som ere foretagne, altsaa skulde være den samlede aarlige Udgift for Forsikring mod Ulykkestilfælde i Landbrug, Skovbrug, Havebrug, Mejeri og de Bierhvery, som slutte sig dertil.

Saa snart Loven om Søfolks Ulykkesforsikring var traadt ud i Livet, og den supplerende Lov om Ulykkestilfælde i Smaaskibe var vedtagen, begyndte Ministeriet at arbejde paa dette Lovforslag og udarbejdede et foreløbigt Udkast, om hvilket der senere er ført Forhandlinger med Arbejderforsikringsraadet, ligesom en alsidig Kreds af større og mindre Landbrugere efter Aftale med mig har været sammenkaldt af Raadet, for at man kunde forhandle om de talrige Spørgsmaal, hvorom der krævedes landbrugs-kyndig Viden. I disse Forhandlinger have ogsaa delegerede fra Ministeriet deltaget, og dette Samarbejde har naturligvis i høj Grad fremmet Lovforslagets Udarbejdelse. Imidlertid fremhævede dog Arbejderforsikringsraadet i sin Indstilling til Ministeriet Ønskeligheden af nærmere at overveje forskellige større Spørgsmaal, inden Lovforslaget fik sin endelige Form. Dette er derefter sket i Sommerens Løb saaledes, at jeg her i Dag kan forelægge dette omfattende Lovforslag.

Jeg skal minde om, at der er forskellige Principper gældende i vor nuværende Ulykkesforsikringslovgivning. I Industriloven have Arbejderne Krav paa Forsikring, men det er Arbejdsgivernes frivillige Sag, om de ville afgive deres Risiko. Det er ganske vist i 97 pCt af Tilfælde sket, at Arbejdsgiverne have afgivet deres Risiko, men det kan dog altsaa ske, at en Arbejder ikke faar Erstatning, uden at Arbejdsgiveren forser sig mod Loven, fordi han er kommen i saadanne Omstændigheder, at han ikke kan indfri Kravet. I Fiskeriloven og i Loven om Ulykkestilfælde i Smaaskibe ere vi gaaede den Vej at give Tilbud om frivillig Forsikring, saa at de vedkommende kunne blive forsikrede mod at yde 5 Kr. aarlig, hvorefter Staten bærer Resten af Præmien. Denne Rest har hyppigst været noget under Halvdelen, et enkelt Aar over Halvdelen, og det er heller ikke udelukket, at det vil vise sig fremtidig i flere Aar at naa over Halvdelen af Præmien; men man har altsaa fundet det rimeligt at sætte dette Beløb fast saaledes, at man kunde sige, at mere end disse 5 Kr. vil der ikke blive forlangt, ligegyldigt hvor høj saa den Del er, som Staten kommer til at bære.

Ved Søfolks Ulykkesforsikring fulgte vi endelig den Fremgangsmaade at lade Arbejderne have Krav paa Forsikring og Arbejdsgiverne Pligt til at afgive deres Risiko, medens man saa i visse Tilfælde ved